

I N C O M M E N T A
R I O S D V O D E C I M
P R O P H E T A R V M,

P R O O E M I V M.

VAE ante paucos annos in Collegio nostro Sal
maticensi auditoribus meis in librum duodecim
prophetarum dictaueram, multis tam nostræ
Societatis, quæ exteris hominibus digna visa
sunt, quæ literis, & memoriarum mandarentur; eaque
sæpè efflagitabant, non à me modo, sed etiam
(vt haberent, quomodo cessantem, & herentem
incitarent) ab ijs, qui mihi pro Christo præsunt,
& iure suo iubere possunt. Ego, & si non iniuria vereor, ne illis amor erga
me imposuerit; & multas magnasque in ea re difficultates inesse vi-
deo: tamen ijs non parere, quibus me propter Christum ducendum,
regendumque tradidi, nec possum, nec debo. Nam vtcunque res ceci-
derit, tam honestus labor ex obedientia suscepimus, & ad rem tantam,
tamque difficultem explicandam adhibitus, vt equidem, & reor, & spe-
ro, non erit inanis in Domino. Quod si, Deo propitio, fratribus, atque
conseruis meis, filiis matris meæ, sponsæ Domini mei vel ex parte vti-
lis esse potuerit, operam meam, quantacunque ea fuerit, fructuissimè,
& felicissimè collocatam arbitrabor. Accedit, quod dictata à me à plu-
rimis sæpe descripta, tam mendoza, atque deprauata circumferuntur,
vt, qualia sunt apud multos, mea dicere non audeam. Et quoniam tam
multa exempla nec deleri possunt, nec corrigi; necessariò hoc, quidquid
erit, laboris sustinendum esse videbatur. Scio quosdam ex veteribus,
quos ego potissimum sequar, & suis locis nominabo, ex recentioribus
non paucos in hunc librum cedidisse commentarios. Sed quemadmo-
dum neminem eorum ab scribendo deterruit priorum autoritas, & eru-
ditio; ita istorum doctrina, & copia nec extingue posteriorum inge-
nia, nec retardare debent. Scriptura etenim sacra (vt in proœmio lib. i. 2
Regum scripsit Gregorius) tam mirabiliter ab omnipotente Deo con-
dita est, vt, & si multipliciter videatur exposita; nō desint tamen ei se-
creta, quibus seruet occulta: quia ferè nunquam sic exponitur, vt non
plura remaneant, quæ quotidie exponantur. Dabo igitur operam, Spi-
ritus sancti gratia iuuante, vt quantum licebit, integra sit, & perfecta
explanatio: atque ad Historicum sensum, quem vnum discipulis tradi-
deram, nunc, & posteriores curæ accedat, quæ (vt est in proverbio) me-
liores sunt: & mystici addantur, & quasi firmis parietibus pulcherrimu-
culmen imponatur. Etenim vbi aliud verba, aliud res verbis expressæ
significant, & Scriptura (vt Gregorij verbis vtar) vno, eodemque sermo-
ne dum narrat gestum, prodit mysterium: si verba exponuntur, & quid